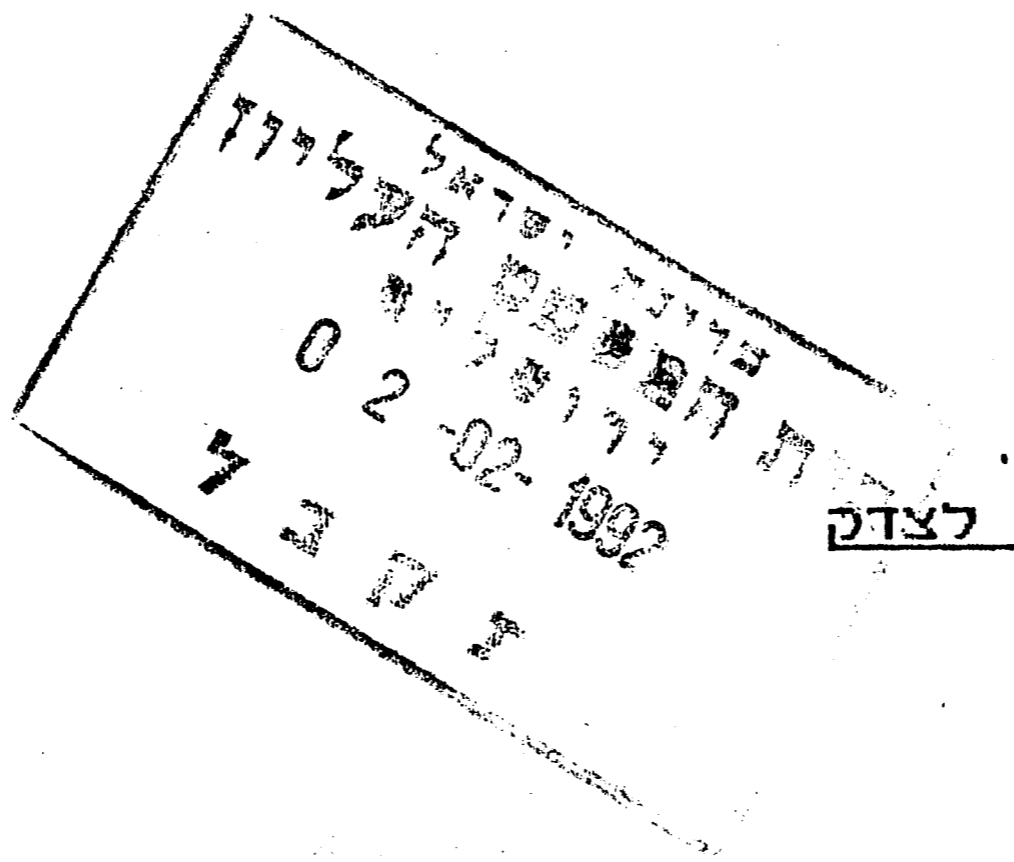

בג"צ 6012/92

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בעניין:

מור

ת.ז. _____, תושב יאטא, נפת חברון
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנמל
רשיון מס' 11864
שכתובתו למסירת כתבי בית דין הינה
"המוקד להגנת הפרט"
רח' אבנר עובידה 2,
ירושלים 97200, טל' 283555

העותר

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

כבוד בית המשפט מתבקש להזמין את המשיב לבוא וליתן מעם מדוע הוא מתנה
את יציאתו של העותר לירדן לתקופה שלא תפחת משנה ואיננו מתיר את יציאתו
לתקופה של חודש ימים בלבד.

ואלה נימוקי העתירה

1. העותר הינו בן 32, תושב יאטא, נפת חברון, נשוי ואב ל-4.
2. העותר נסע לירדן בפעם האחרונה ב-1988 ומשם לסעודיה, לעלייה לרגל. בשנים 1987-1988-1988 עסק העותר בארגון הצדדים השונים של עלייתם לרגל של תושבי הגדה למכה.

3. בשנת 1989, כאשר ניסה העותר לצאת את הגדה לירדן, הוחזר מהגשר. העותר מינה לעצמו עורך דין, מר עלי גוזלן, אשר השיג עבורו אישור יציאה מהיועמ"ש בבית-אל. העתק מאישור זה מצ"ב ומסומן באות ע'1.
- 4.4 העותר ניגש למימשל בחברון, כשבידו המכתב מהיועמ"ש בית-אל - נספח ע'1 - אך לא קיבל את היתר היציאה המבוקש.
5. בשנת 1990 ניסה העותר פעם נוספת לקבל היתר יציאה, אך בקשתו סורבה.
6. בחודש יולי 1991, ניגש העותר למימשל בחברון פעם נוספת, על מנת לקבל היתר יציאה, וגם הפעם סורבה בקשתו.
7. העותר מתפרנס מעבודתו כמארגן נסיעותם של המאמינים בגדה לעלייה לרגל למכה, ובנוסף הוא עובד כמריח.
8. לעותר אין כל עבר פלילי.
9. בנוסף, מבקש העותר לצאת לירדן על מנת לבקר את אחיו השוהה שם.
10. תצהיר העותר מצ"ב ומסומן באות ע'2.
11. ביום 14.8.91 פנה "המוקד להגנת הפרט" אל היועמ"ש מטעם המשיב, בבקשה לאפשר את יציאתו של העותר לירדן לחודש ימים. העתק מבקשה זו מצ"ב ומסומן באות ע'3.
12. במענה לפנייה הנ"ל - נספח ע'3 - התקבלה התשובה המשונה במקצת של היועמ"ש מטעם המשיב, מיום 27.10.91, בה נאמר:
"עמדת הגורמים ליציאה הנ"ל הינה שלילית, אולם אם יבקש הנ"ל לצאת מהאזור לתקופה שלא תפחת משנה-שנתיים, תוך מתן התחייבות מתאימה, תשקל עמדה זו מחדש" (הדגש שלי, א.ר.).
העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע'4.

13. לאור עמדתו של המשיב, פנה ב"כ העותר ליועמ"ש בית-אל, ביום 8.12.91, וביקש לבדוק האם לא ניתן להסתפק בהתחייבות מטעם העותר להימנע מביצוע עבירה בעת שהייתו בירדן.
- ייאמר כי במסגרת עתירה אחרת אשר הוגשה לבית המשפט הנכבד, אשר לא הגיעה לכלל דיון, בג"צ 4081/91 עאשור נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, הושג הסכם ברוח המתוארת לעיל. העתק מהבקשה לביטול העתירה לאחר השגת ההסדר מצ"ב ומסומן באות ע'5.
- בעניין דנן התקבלה תשובה מטעם המשיב מיום 26.12.91, לפיה המשיב מוכן לאפשר את יציאתו של העותר לתקופה אשר לא תפחת משנה. העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע'6.

הפן המשפטי

14. העותר טוען כי אין למשיב כל סמכות להתנות את יציאתו.
15. על פי הצו בדבר הוראות בטחון (הגדה המערבית) (מס' 378) תש"ל-1970, סעיף 90 (2) הגדה הינה שטח צבאי סגור. לפי סעיף קמ"ן (2) למשיב הסמכות שלא להתיר את יציאתו של אדם מהשטח הסגור. לשון הצו הינה כדלקמן:
- (א) מפקד צבאי רשאי להכריז על כל שטח או מקום שהם סגורים (להלן - שטח סגור).
- (ב) נסגר שטח או מקום כאמור בסעיף קמ"ן (א), רשאי מפקד צבאי לקבוע כי תחול עליו אחת מההוראות הבאות:
- ...
- (2) לא יצא אדם מהשטח הסגור;
- ...
- אך למענת העותר, אין מדובר כאן בהפעלת הסמכות על פי סעיף 90 (ב) (2) לצו הנ"ל.
- העותר טוען כי אין בסעיף 90 כל אסמכתא חוקית להתניית יציאתו.

14. העותר טוען כי המשיב מנסה להגלות את העותר, בהסכמתו כביכול, לפי תקנה 112(1) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945. העותר טוענת כי נסיון זה הינו פסול, שרירותי ונעשה בחוסר תום לב.

15. העותר טוען כי אין למשיב סמכות להתנות את יציאתו, שלא כמו שר הפנים אשר לו הסמכות לעשות כן על פי תקנות שעת חירום (יציאה לחוץ לארץ).

16. אשר על כל, מתבקש כבוד בית המשפט ליתן את הצד המבוקש ולהופכו להחלטי.

מנחם רוזנטל
מנכ"ח דרוזנמל, עו"ד
ב"כ העותרת

ירושלים, היום יום 02.02.92

(תיק שלנו 2267, מ.מ. 3143)